

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19498/2023
16.04.2025 године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Рудин Лагунцић, адвокат из ... , против тужених ББ из ... , чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ... и ВВ из ... , чији је пуномоћник Радосав Гвоздић, адвокат из ... , ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2569/22 од 10.02.2023. године, у седници одржаној 16.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2569/22 од 10.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2569/22 од 10.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1246/19 од 28.04.2022. године, која је исправљена решењем истог суда под истим бројем од 04.03.2024. године, ставом I изреке, одбијен је у целости као неоснован тужбени захтев тужиоца тужиоца којим је тражио да се утврди искључиво право власништва на некретнинама уписаним у листу непокретности број ... КО ... и то кат. парцеле ... , ... , њива 1. класе у површини од 14,31 ар и на стамбеном објекту површине 179,77 м² спратности П+1, саграђен на кат. парцели ... и на кат. парцели ... , ... број ... , земљиште под зградом – објектом у површини од 1,17 ари, парцела број ... , ... , земљиште уз зграду – објекат у површини од 4,33 ара и на породичној стамбеној згради саграђеној на парцели број број ... , што су тужени дужни признати и трпети да се на основу ове пресуде тужилац укњижи у катастарским књигама на напред наведеним некретнинама. Ставом II изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, а обавезан је тужилац да туженима надокнади трошкове поступка у износу од 435.655,00 динара, а туженој ВВ трошкове поступка у износу од 43.310,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 2569/22 од 10.02.2023. године одбио жалбе тужиоца и тужене ВВ, а пресуду Основног суда у Старој Пазови П 1246/19 од 28.04.2022. године потврдио.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23-други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужиоца на непокретностима - кат. парцелама ... и ... КО ... и на стамбеним објектима постојећим на тим парцелама. Одлуке нижестепених судова, којима је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован, донете су применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Наводима ревизије тужиоца не указује се на разлоге због којих је ревизија изузетно дозвољена, већ на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на битну повреду одредаба парничног поступка, а што нису разлози због којих се ова врста ревизије може изјавити.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 24.07.2015. године, а вредност предмета спора је 501.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења

тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**